

[Marianne Jelved]

Hr. Gade sagde, at Det Radikale Venstre altid havde brugt bemærkningen »økonomisk ansvarlighed.«

Jeg var lige ved at forstå hr. Gades indlæg sådan, at økonomisk ansvarlighed var en radikal mærkesag, ligesom jeg forstod fru Ingerlise Koefoeds indlæg sådan, at kulturpolitikken engang havde været en radikal mærkesag.

Se, problemet er, at der er for få, der tænker radikalt . . . (*Munterhed*). . . for Det Radikale Venstre er ikke et mærkesagsparti, og jeg gad vide, hvor mange gange det skal siges fra denne talerstol, før det forstås. Det Radikale Venstre har en helhedspolitik og et helhedssyn, og vi er ikke interesseret i prædikater mærkesagsparti. (*Munterhed*). Det er faktisk alvorligt. At vi i en periode har været i en situation, hvor vi har måttet benytte os af alternative flertal for at få ting igennem og dermed har fået prædikater mærkesagsparti, er en konstatering, vi gør.

Nu sidder vi i en anden situation, og den bruger vi til at få en helhedsorienteret politik igennem. Det er det, det handler om, og derfor er der en sammenhæng mellem økonomisk ansvarlighed og de niveauer, vi er med til lægge rundt omkring i ministerierne.

Om kulturområdet vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, at kultur altid er afhængig af 5 mio. kr. mere eller mindre. Kultur er noget andet, og det er det, vi bestræber os på at få igennem, bl.a. ved hjælp af en radikal kulturminister.

Og så skal jeg endelig sige om ret til orlov, som det siges at kulturministeren har opgivet: Det Radikale Venstre opgiver aldrig. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Desværre må man konstatere, at Det Radikale Venstre har opgivet at få gennemført det punkt i Det Radikale Venstres skattepolitiske program, som handler om formue- og arvebeskatning. Der gives ganske rigtigt, som vi har hørt det nogle gange, udtryk for kritik af formueskatten, og så står der til sidst: Det Radikale Venstre ønsker derfor formueskatten afviklet og erstattet af en stramning af arveskat og skat på kapitalvinding. Det står der søreme! Men det har vi bare ikke hørt noget om, det med, hvad det skulle erstattes af. Det er jo da et synspunkt, man kan have – og i og for sig et meget fornuftigt, rationelt synspunkt, synes jeg – at

den fordelingspolitik, vi hidtil har prøvet at varetage over formueskatten, kunne man klare på andre måder.

Det, der er pinligt, og det, der er forargeligt, er, at Det Radikale Venstre ikke har løftet en lillefinger for at håndhæve det synspunkt, at man kunne føre den fordelingspolitik på en teknisk anden måde, men er endt med at støtte og oven i købet rose formueskatteløstelser på op til flere hundrede tusinde kroner pr. hoved til nogle af de mennesker, der har de allerstørste formuer her i landet, nemlig over 20 mio. kr. pr. hoved, og finansiere dem ved dyrere medicin og lavere bistandshjælp i stedet for ved højere arveafgift og beskatning af kapitalvinding.

Det er det, der er pinligt. Det er dér, fru Marianne Jelved, at helheden i den radikale politik, som den er udtrykt af partiet selv i dets program, er gået fuldstændig fløjten, og jeg synes ærlig talt, at vi har brug for en forklaring på, hvornår det er blevet radikal fordelingspolitik at lette formueskatten og betale lettelsen over medicinen og bistandshjælpen.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg må jo beklage efter det, jeg har hørt fru Marianne Jelved sige heroppefra, at vi i SF faktisk på nogle væsentlige områder har taget fejl af Det Radikale Venstres politik.

Vi har altid ment, at Det Radikale Venstre på det økonomiske område var et meget liberalistisk parti. Vi har også altid ment, at det på det erhvervspolitiske område var rigelig reaktionært, og det har vi haft ret i. Men vi har indtil for kort tid siden haft grund til at tro, at Det Radikale Venstre på forsvarsområdet, på ulandsområdet og på kulturområdet stod for en frisindet politik. Her tog vi fejl, og det beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er lige en kort replik til hr. Lykketoft. Det radikale skatteprogram, som hr. Lykketoft åbenbart har sat sig godt ind i, stammer fra det herrens år 1976. Da var formueskatteprocenten 1. I mellemtiden er den blevet hævet til 2,2, og nu sætter vi den så ned igen. Skal vi så ikke begynde forfra? Nu har vi jo et nyt udgangspunkt.

De horrible skatteløstelser på flere hundrede tusinde kroner til landets rigeste, som hr. Lyk-